

i alt Fald en Afdeling, som er utilbørlig, det vil sige, ikke utilbørlig ledet, for den er fortrinlig ledet, men den er placeret under Forhold, som ere utilbørlige, saaledes som den højtærede Minister udtalte det, nemlig Afdelingen Skolehjemmet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at udtale mig om det — da Ministeren har udviklet det — men blot bemærke, at Afgørelsen af denne Del af Sagen gaar langt tilbage, thi det var det første Punkt, som blev optaget til Forhandling af Regeringen og mellem Regeringen og Rigsdagen straks efter, at den store Betænkning, afgiven af Aandssvagekommissionen, var kommen frem, og det Lokale, man vilde skaffe Skolehjemmet, var ganske vist ikke det Sted, som her er angivet, men det var et Sted ved Vejle, og i denne Skikkelse har denne Del af Forslaget foreligget for Tinget som et Forslag paa Finansloven, der kun ikke blev gennemført den Gang. — Det andet Punkt er Udvidelse af de Kellerske Anstalter for at kunne imødekomme de meget større Krav, som have vist sig at være til Stede ud over, hvad der kunde fyldestgøres. Dette Krav er heller ikke ukendt for Tinget, thi det var — kan man sige — allerede forudsat den Gang, da Aandssvagekommissionen afgav sin store Betænkning, og det har været forudsætningsvis til Stede under Forhandlingerne ved det Lovforslag, som den højtærede Minister omtalte, og som fandt deres Afslutning ved Loven i Aaret 1894, men man forudsaa den Gang, at der vilde komme den Tid, hvor man maatte skride til en Udvidelse, og ved at ordne de Kellerske Anstalter som selvejende Institution forudsatte man, at dette skulde gøre det muligt ved Statens Støtte at skaffe Anstalterne et Hjem, som kunde fyldestgøre ogsaa til den udvidede Optagelse af Alumner. Nu er dette Moment, som den Gang blev forudsat, altsaa blevet til Virkelighed. Det viser sig, at der i Øjeblikket er Trang til 600 Pladser i de forskellige Afdelinger. Der er 150 aandssvage, der ikke kunne blive anbragte nu, men som ere indtegnede som Aspiranter til at faa Plads der. Der er altsaa kun Tale om en Fuldbgyrdelse af, hvad man i sin Tid har forudsat. Naar nu denne Erstatning af en enkelt Afdeling og Udvidelsen, altsaa det samlede Kompleks af Bygninger, foreslaas flyttet til Jylland, er det ogsaa noget, som har været forudsat, kan jeg sige. Det er ikke noget nyt, der er kommet frem som et Ønske af Direktionen for disse Anstalter, men der har snarere været en Erkendelse af Rigtigheden af den fra anden Side stillede

Fordring om, at det ene Kompleks af Anstalter burde flyttes over til Jylland af de Grunde, som den ærede Minister har angivet. Jeg siger, at der mere har foreligget en Erkendelse af det almindelige Krav end af et personligt Ønske; at det ikke er et personligt Ønske, kan man ganske sikkert gaa ud fra.

Disse tre Punkter har det altsaa været forudsat maatte komme en Gang. Jeg mener, at man maa være den ærede Minister erkendtlig for, at han har bragt Sagen frem, efter at den har naaet den Modenhed, hvortil den er kommen. At hele dette Foretagende maatte ordnes paa Grundlag af en virksom Bistand fra Statens Side paa den ene eller den anden Maade, har ogsaa været forudsat netop ved en Forhandling om det Forslag, der gik ud paa, at de Kellerske Anstalter skulde oprettes til en selvejende Institution. Jeg erindrer om, at saaledes blev Forslaget ikke fra Begyndelsen fremsat. Det var et Lovforslag om Anstalternes Overgang til Staten, hvorved det fulgte af sig selv, at Staten maatte bære Omkostningerne. Man enedes om en anden Ordning, om at oprette Anstalterne til en selvejende Institution, men forudsatte, at de Formaal, som der den Gang var Tale om, skulde realiseres, og som Anstalterne ikke kunde realisere ved egne Midler, maatte have Støtte fra Staten under den ene eller den anden Form. Den her valgte Form mener jeg er rigtig, at det sker ved et Laan fra Staten. Jeg mener altsaa, at i alt, hvad der kaldes Hovedpunkter i Forslaget, er der egentlig intet nyt, men at der kun foreligger en Afslutning af Ting, der have været forudsatte, og som have været forudsatte i det væsentlige at maatte ordnes paa den her foreslaaede Maade. Dermed er ikke givet, at der ikke kan være mange Enkeltheder, som Tinget med Føje kunde ønske at undersøge, f. Eks. om netop den Plads, der er valgt, er den rette, og om det Laan, der stilles i Udsigt, er for stort eller for lille, naar Maalet skal naas. Jeg tror nu ikke, der er nogen Fare for, at det skal være for stort. Jeg skulde snarere formene, at det mulig kan vise sig at være for lille til, at Maalet kan naas; men herom har jo den ærede Minister, saa vidt jeg ved, udtalt sig i det andet Ting. Jeg tror ikke, den højtærede Minister her gentog, at Laanet vil være tilstrækkeligt, men derimod har han jo udtalt sig saaledes om Anbringelsen paa den foreslaaede Plads i Henhold til Oplysninger og udførlige Undersøgelser fra sagkyndig Side, at man kan